

PARAULA I VIDA

Crist és la nostra esperança!

Moltes notícies ens confonen i ens acobreixen de gris la vida. Necessitem retrobar l'esperança, una esperança elevada i gran, que no es conformi amb les coses materials, que distreuen tant, o amb les fruïcions dels sentits, que de seguida s'esfumen... Què pot donar sentit i esperança a la humanitat? Alguns ho busquen en el progrés de la medicina o de les relacions de solidaritat, en fer passos endavant en el respecte dels drets humans i de les llibertats, en el cessament de les violències, el terrorisme i la guerra... Segur que aquest ventall de necessitats humanes solucionades són teixit de l'esperança. Però si som sincers, ¿això ens basta? ¿què pot calmar la set profunda de més realització com a persones, de justícia justa, de major amor mutu i, sobretot, de vida per a sempre?

Només Crist és la nostra esperança! Només en Ell podem confiar i trobar la veritable Pau! «*El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum... Els heu omplert d'una alegria immensa*», ens dirà

el profeta Isaïes (*Is 9,1-2*) la propera nit de Nadal. L'esperança és un do que ve de Déu, és la certesa que Déu no abandona la humanitat, i li demana que surti fora de la comoditat, dels propis interessos, i obri el seu cor als altres, a l'Amor.

Jesús, nascut a Betlem, és la nostra esperança. «*Déu, que no va plànyer el seu propi Fill, sinó que el va entregar per tots nosaltres, com no ens ho donarà tot juntament amb Ell?*» (*Rm 8,32*). Déu mateix s'ha decidit a «encarnar-se», fer-se home, igual com nosaltres llevat del pecat, prenent damunt seu tota la maldat del món per vèncer-la i posar-hi la llum de l'esperança autèntica, i en Ell ja ens ho ha donat tot. Déu en Jesús ha volgut «necessitar» de nosaltres; s'ha fet feble i petit, humil i servicial fins a donar la seva vida en rescat de tots... Si celebrem el seu naixement és perquè ens ha salvat donant la seva vida per amor, a la creu, i ressuscitant per obrir-nos les portes de l'eternitat. Ja és possible ser home perquè Crist ha santificat i omplert d'Esperit Sant la nostra humanitat.

I és que Déu ha volgut necessitar de persones a qui estimar, a qui

perdonar totes les culpes, per llençar-los a una gran esperança, a una vida sense fi, vida eterna de joia i d'amor, a existir per sempre en Ell.

Aquests dies ja propers al Nadal, fem el pessebre, repassem cançons, preparem les trobades de família, dels amics i dels companys del treball, no ens oblidem de compartir solidàriament amb els pobres... però passem davant el pessebre de casa alguna estona de silenci i oració. No deixem de fer el pessebre, perquè en petit, hi podrem contemplar la gran obra de Déu, el que Ell ha fet per tu i per mi, i per tots... I, encara més, hi podrem contemplar «*com*» ho ha fet, i «*amb qui*» ho ha fet: des de la part dels febles i els petits, des de l'amor que tot ho dóna i atreu a donar-ho tot amb perfecta alegria, amb l'entrega total de la Verge Maria i del seu espòs Sant Josep.

Posem tot el nostre interès a preparar bé aquestes festes de Nadal i atrevim-nos a estimar com Crist, que és la nostra esperança!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Acte de cloenda dels 40 anys de la Fundació Claror

L'Arquebisbe Joan-Enric va ser present en l'acte de cloenda oficial de celebració dels 40 anys de la Fundació del Taller Claror de l'Alt Urgell, en favor de persones amb discapacitats. En l'inici de l'acte —que va consistir en un concert a càrrec de l'Orquestra Cadí— Mons. Vives va donar un missatge d'ànim i de coratge, juntament amb l'Alcalde de la ciutat, Sr. Albert Batalla, i la Presidenta de la Fundació, Sra. Tíle Nadal. També hi va ser present el responsable dels Serveis Territorials a Lleida de Benestar Social i Família. La sala Sant Domènec va quedar plena de gom a gom. El centre atén actualment a 33 persones, 25 al centre ocupacional i 8 a la llar residència.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Saber discernir les circumstàncies de cada decisió

En el capítol 8 de l'exhortació *Amoris Laetitia*, el papa Francesc dóna orientacions sobre el tracte a les parelles en «situació irregular», que poden fer llum sobre l'actitud de tota l'Església, i de nosaltres, respecte al món complex que vivim. El Papa insisteix: l'actitud bàsica d'acolliment i d'integració ha de portar a un acurat discerniment de la situació real de cada persona i de cada grup. Acollir i estimar aquest món és mirar amb simpatia la gent d'avui amb tots els corrents que influeixen en la seva manera de ser i de viure.

Cal encara fer un nou pas que també el Papa subratlla. A l'hora de tractar a una persona o a un grup concret, cal estar atent a la realitat única

i irreplicable de cada «altre». L'actitud de discerniment ha de portar a una mirada oberta a les circumstàncies de cada persona i de cadascun dels seus actes. *Amoris Laetitia* insisteix molt en la necessitat d'entendre que una persona no actua mai de manera absolutament neta i lliure, més enllà de tota influència. «L'Església posseeix una sòlida reflexió a propòsit dels condicionaments i circumstàncies atenuants d'una acció» (*AL 301*). I cita el *Catecisme de l'Església catòlica*: «La imputabilitat i la responsabilitat d'una acció poden quedar disminuïdes i àdhuc suprimides a causa de la ignorància, la inadvertència, el temor, els hàbits, els afectes desordenats i altres factors psíquics i socials» (*CEC 1735 citat a AL 302*). El

Papa valora i respecta de tal manera aquesta riquesa i ambigüitat de les nostres accions, que fa una afirmació fins i tot sorprenent: «Per això, ja no és possible dir que tots els qui es troben en alguna situació anomenada «irregular» viuen en una situació de pecat mortal, privats de la gràcia santificant» (*AL 301*).

Parla de les parelles, però sens dubte, aquesta mirada comprensiva portada per un amor sincer a tothom, que vol respectar adequadament el misteri que és cada persona i les seves decisions, és una lliçó per a tots en la manera d'obrir-nos a la nostra gent i al nostre món.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

¡Cristo es nuestra esperanza!

Muchas noticias nos confunden y colorean de gris nuestra vida. Necesitamos reencontrar la esperanza, una esperanza elevada y grande, que no se conforme con las cosas materiales, que distraen tanto, o con las fruiciones de los sentidos, que en seguida se esfuman... ¿Qué puede dar sentido y esperanza a la humanidad? Algunos lo buscan en el progreso de la medicina o de las relaciones de solidaridad, en dar pasos adelante en el respeto de los derechos humanos y de las libertades, en el cese de las violencias, el terrorismo y la guerra... Seguro que este abanico de necesidades humanas solucionadas son tejido de la esperanza. Pero si somos sinceros, ¿eso nos basta? ¿Qué puede calmar la sed profunda de mayor realización como personas, de justicia justa, de mayor amor mutuo y, sobre todo, de vida para siempre?

¡Sólo Cristo es nuestra esperanza! ¡Sólo en Él podemos confiar y encontrar la verdadera Paz! «*El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande... Acreciste la alegría, aumentaste el gozo*», nos dirá el profeta Isaías (Is 9,1-2) la próxima noche de Navidad. La esperanza es un don que viene de Dios, es la certeza de que Dios no abandona la humanidad, y le pide que salga fuera de la comodidad, de los propios intereses, y abra su corazón a los demás, al Amor.

Jesús, nacido en Belén, es nuestra esperanza. «*Dios, que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con Él?*» (Rom 8,32). Dios mismo se ha decidido a «encarnarse», hacerse hombre, igual que nosotros menos en el pecado, tomando sobre sí toda la maldad del mundo para vencerla y poner la luz de la esperanza auténtica, y en Él ya nos lo ha dado todo. Dios en Jesús ha querido «necesitar» de nosotros; se ha hecho débil y pequeño, humilde y servicial hasta dar su vida en rescate por todos... Si celebramos su nacimiento es porque nos ha salvado dando su vida por amor, en la cruz, y resucitando para abrirnos las puertas de la eternidad. Ya es posible ser hombre porque Cristo ha santificado y llenado de Espíritu Santo nuestra humanidad.

Y es que Dios ha querido necesitar de personas a quienes amar, a quienes perdonar todas las culpas, para lanzarlos a una gran esperanza, una vida sin fin, vida eterna de alegría y de amor, a existir para siempre en Él.

Estos días ya próximos a la Navidad, hagamos el pesebre, repasemos canciones, preparemos los encuentros de familia, de los amigos y de los compañeros del trabajo, no nos olvidemos de compartir solidariamente con los pobres... pero pasemos ante el pesebre de casa algún rato de silencio y oración. No dejemos de hacer el pesebre, porque en pequeño, podremos contemplar la gran obra de Dios, lo que Él ha hecho por ti y por mí, y por todos... Y, aún más, podremos contemplar «*como*» lo ha hecho, y «*con quién*» lo ha hecho: desde la parte de los débiles y los pequeños, desde el amor que todo lo da y atrae a darlo todo con perfecta alegría, con la entrega total de la Virgen María y de su esposo San José.

¡Pongamos todo nuestro interés en preparar bien estas fiestas de Navidad y miremos de ser atrevidos en amar como Cristo, que es nuestra esperanza!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Canòlich Music Andorra, u

Canòlich Music, el festival de música cristiana que s'ha dut a terme a Sant Julià de Lòria el 25 i 26 de novembre, ha posat en relleu la tasca dels mestres i professors de religió, dels acompanyants en la fe i dels monitors en els grups d'esplai i escoltes amb els adolescents.

L'acte central fou la celebració de l'Eucaristia el dissabte 26 amb la presència de més de 1.000 joves provinents de tota la Diòcesi d'Urgell, de Barcelona, de València i de Madrid. A la missa hi va assistir el Ministre de Salut del Govern d'Andorra; el Cònsol Major de la Parròquia de Sant Julià de Lòria, i altres autoritats. Mons. Joan-Enric Vives va dirigir unes paraules al final de la celebració, abans de la benedicció final: «Vosaltres sou molt joves, no caigüeu en la temptació de pensar que no podeu fer res per canviar el món... doncs penseu que sí, podeu. He vingut a dir-vos que podeu i heu de prendre compromisos en la fe, recordeu les paraules

del Papa Francesc a Cracòvia, sigueu joves amb compromís.»

«També us vull dir que siguem agraïts, teniu molt a agrair, heu de sentir el que heu rebut, perquè d'aquí vénen les ganes d'ajudar els altres, si no sou conscients de la nostra petitesa i no sou conscients dels que us han ajudat, no podreu sortir en missió a ajudar a d'altres persones!». Mons. Vives va fer referència a la visita que havia fet hores abans al Taller Claror, l'escola-taller de persones amb discapacitat, una estona abans, esperonant-los a donar les gràcies pels dons rebuts. Va acabar parlant de la proposta del Sant Pare: «Que continuï la Misericòrdia, més enllà del tancament de l'Any de la Misericòrdia. Avui hem encès la primera de les espelmes de l'Advent, i encenem la llum... i us ho dic: contineu, sigueu gent de Misericòrdia, sigueu gent d'Amor, sigueu testimonis per a tots els que ens necessiten.»

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Visitar els malalts i els qui estan a la presó

Amb aquestes obres de misericòrdia el Senyor ens convida a un gest de gran humanitat: compartir. El qui està malalt sovint se sent sol. Una visita pot fer que la persona malalta se senti menys sola i una mica de companyia és una medicina immillorable! Un somriure, una carícia, una encaixada de mans són gestos senzills, però molt importants per a qui se sent abandonat a si mateix. Quantes persones es dediquen a visitar els malalts als hospitals o a casa seva! És una obra de voluntariat impagable. Els hospitals són veritables «ca-

tedrals del dolor», on, però, es fa

evident també la força de la caritat que dóna suport i manifesta compassió. Visitar les persones empresonades és una obra de misericòrdia que sobretot avui assumeix un valor particular per les diverses formes de justicialisme a què ens veiem sotmesos. Que ningú no assenyali amb el dit ningú. Siguem tots instruments de misericòrdia, amb actituds de compartir i de respecte. Penso sovint en els empresonats... hi penso sovint, els porto en el cor. Em pregunto què els ha portat a delinquir i com han pogut cedir a les diferents formes de mal. Això no

obstant, junt amb aquest pensament sento que tots necessiten proximitat i tendresa, perquè la misericòrdia de Déu fa meravelles.

Aquestes obres de misericòrdia són antigues i tanmateix sempre actuals. No caiguem en la indiferència, siguem instruments de la misericòrdia de Déu. Això ens farà més bé a nosaltres que als altres, perquè la misericòrdia passa a través d'un gest, d'una paraula, d'una visita, i aquesta misericòrdia és un acte per tornar joia i dignitat a qui l'ha perduda.

(Dimecres, 9 de novembre de 2016.)

una proposta de compromís per als joves

Les paraules de Mons. Vives van posar en relleu el missatge que al llarg de dos dies, les Delegacions de Joventut i Ensenyament, organitzadores del Festival Canòlich Music, van fer passar als joves: tenir compromís amb els seus actes i en les seves relacions amb les altres persones —a casa, al cole, amb els amics—, en l'inici de l'Advent, un temps especialment important.

Des de la nit de divendres, amb els concerts del grup ONE i del DJ cristià Andy Hunter, creador de la banda sonora de la pel·lícula *Matrix*, la idea va ser aquesta. Els missatges que sorgien en la pantalla gegant de l'envelat eren de fe, de compromís vers els altres i la vida.

«I tu, què fas?» va ser la pregunta amb que va acabar també la pregària del matí de dissabte a la parròquia de Sant Julià, plena a vessar de joves, una dinàmica en la que es va fer una reflexió sobre el compromís, la justícia i la implicació dels joves a la societat, tot al voltant del pessebre i les seves figures.

La jornada va continuar amb el clàssic i esperat concurs de talents, «Dóna't a conèixer», un espai per promoure nous talents i grups musicals de to cristià, i segurament l'espai més familiar del festival. Van participar quinze conjunts de diverses escoles, entre elles, les escoles Mare Jañer i Sant Ermengol del Principat i grups juvenils

d'esplai i escoltes. El grup guanyador va ser del col·legi Jesús i Maria de Barcelona.

A la tarda es va realitzar una *flashmob* a la plaça Germandat amb la cançó *Hoy ya soy feliz*, coreografiada i coordinada pel sacerdot i cantant madrileny Toño Casado, que després va participar en l'animació de la celebració eucarística. Els tallers d'expressió corporal, hip-hop, percussió corporal, composició de cançons, animació i gresca, van ser algunes de les formacions ofertes.

L'esdeveniment va ser molt ben valorat per Raül Tinajero, Director de Pastoral Juvenil de la Confe-

rència Episcopal Espanyola, present a l'acte, que va remarcar la tasca que hi ha al darrera de l'organització, de l'esforç de les delegacions implicades i des de la parròquia de Sant Julià, «que és necessària i fonamental, que ara poguem proposar alternatives als adolescents, perquè el que veig és que avui en dia si hi ha algú al que li cal un esforç major dins de la Pastoral Juvenil, són precisament els adolescents». «L'enfoc cap als adolescents, a més, ha de provocar un diàleg que és molt positiu, i ja que la música els provoca aquest diàleg, el treball que han de fer cada col·legi, cada mestre de religió, cada parròquia, cada grup, és aprofundir en els seus grups... perquè sinó, al final estariem davant d'un gran aconeteixement, una gran proposta al que tenen a l'abast els joves i adolescents en d'altres indrets però es quedaria només en això... és molt important aquesta segona part.»

El punt i final del festival el van posar, els concerts del grup marista Kairoi, incondicionals del festival des de la primera edició, i que van presentar el seu darrer treball. I el grup Sal 150, evangèlics de Tarragona que repeteixen, i que van fer saltar i ballar els nois i noies fins al darrer moment, posant també el contrapunt amb alguna cançó intimista que va fer connectar amb el més profund dels presents.

AGENDA

- ▶ **19 desembre.** Recés d'Advent per als preveres d'Urgell, al Sant Crist de Balaguer. / Jornades formatives per a preveres joves, al Sant Crist de Balaguer, fins al dia 20.
- ▶ **20 desembre.** Recepció de Nadal al poble andorrà, al Palau Episcopal.
- ▶ **21 desembre.** Celebració nadalenca al centre penitenciari La Comella, Principat d'Andorra, a les 16.30 h.
- ▶ **23 desembre.** Felicitació de Nadal de la Cúria a l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Vives.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; sant Nemesi, mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimarts [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dimecres [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45].

Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dijous [1S 1,24-28 / Sl 1S 2,1-8 / Lc 1,46-56]. Santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants; sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarrissa.

23. ■ Divendres [Ml 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

24. ■ Dissabte [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadesa; santa Irmina, vg., princesa.

25. □ Diumenge vinent, Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà (litúrgia de les hores: de la Solemnitat). [Nit: Is 9,1-3.5-6 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. iv).

Diümenge IV d'Advent

COMENTARI

La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel

El somni de Sant Josep (1773), d'Anton Raphael Mengs

Acaz ha rebut d'Isaïes la crida a *no deixar-se intimidar* pels qui volen destronar-lo com a rei de Judà. Ha de tenir fe en el Senyor! Per això és convidat a *demanar un senyal* que confirmi l'origen diví de la crida.

Acaz respon: «No en vull demanar cap!»

Paraules boniques que amaguen la realitat: ja té decidit actuar al marge de Déu.

Però el Senyor pren la iniciativa amb un senyal: la noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.

L'autèntic «senyal» definitiu de què Déu és amb nosaltres serà quan la Verge de Natzaret ens donarà el Déu-fet-home-com-nosaltres.

El «senyal» diví del Nadal reclama (com tot senyal) veure'l, entendre'l i fer-ne cas.

Pau, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, confessa que ser apòstol missioner del seu Nom a tots els pobles és un *do* que es fonamenta en el saber-se escollit per anunciar l'Evangelí de Déu que té en el seu Fill Jesucrist, el seu revelador i contingut.

«Evangelí» que és *poder de Déu per a salvar els qui creuen* (Rm 1,16) si, a més de predicat de paraula, és testimoni amb els fets.

Josep protagonitza la resposta modèlica a Déu, a l'inrevés d'Acáz. El «senyal» diví que rep és dramàtic: *Abans de viure junts, Maria es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.*

Josep sap que no ha tingut part en la concepció del fill que espera la seva esposa. La llei jueva (Dt 22,20s) preveia que, si Josep declara això, Maria seria *apedregada* per adúltera.

Mentre Josep, *home bo*, hi pensava, un àngel del Senyor li digué: «No tinguis por»; com li havia dit l'àngel Gabriel a Maria (Lc 1,26s). Llavors Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

«Despertar-nos» prenent consciència del designi de Déu sobre nosaltres i *complir el que el Senyor ens mana* és la manera de preparar-nos per al Nadal.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acáz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel.» Acáz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor.» Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

▶ Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la bona nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta bona nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts. Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.» Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Acáz: «Pide una señal al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo». Respondió Acáz: «No la pido, no quiero tentar al Señor.»

Entonces dijo Dios: «Escucha, casa de David: ¿No os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará una señal: mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa “Dios-con-nosotros”.»

▶ Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor, él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confia en los ídolos. R.

Ése recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Éste es el grupo que busca al Señor, / que viene a tu presencia, Dios de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para anunciar el Evangelio de Dios. Este Evangelio, prometido ya por sus profetas en las Escrituras Santas, se refiere a su Hijo, nacido, según la carne, de la estirpe de David; constituido, según el Espíritu Santo, Hijo de Dios, con pleno poder por su resurrección de la muerte: Jesucristo, nuestro Señor.

Por él hemos recibido este don y esta misión: hacer que todos los gentiles respondan a la fe, para gloria de su nombre. Entre ellos estáis también vosotros, llamados por Cristo Jesús. A todos los de Roma, a quienes Dios ama y ha llamado a formar parte de los santos, os deseo la gracia y la paz de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

El nacimiento de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, que era justo y no quería denunciarla, decidió repudiarla en secreto. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no tengas reparo en llevar a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo, y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de los pecados». Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por el Profeta: «Mirad: la Virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa “Dios-con-nosotros”». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y se llevó a casa a su mujer.